

INVENTION of Zbekki Kingston

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЬЯТИ

Haftalik gazeta • 1956-yil 4-yanvardan chiqa boshlagan • www.uzas.uz • 2007-yil, 7-dekabr • № 49 (3929)

Эртага – Ўзбекистон Республикаси Конституцияси қабуда қиалинганди кун

ЭРЖИНЛІГІМДІЗ ҚАФОЛАТЫ

Эртага озод юртимиз халқлари истиқлол йиллари яратилган мустақил Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг ўн беш йиллигини кенг нишонлайдилар. Ўзбекистон Конституцияси БМТ ҳужжатлари, Инсон ҳукуқлари умумжаҳон декларацияси, халқаро ҳукуқнинг барча эътироф этган қоидала- “халқ давлат ҳокимиятиning бирдан-бир манбаидир”, “давлат халқ иродасини ифода этиб, унинг манфаатларига хизмат қиласди”, “давлат органлари ва мансабдор шахслар жамият ва фуқаролар олдида масъулдир”, каби демократиянинг олтин таомиллари ташкил этади.

Конституция фуқароларнинг

барча эътироф этган қоидала-
ри, ривожланган демократик
давлатларнинг Конституцияга
доир тажрибаларидан ижодий
фойдаланган ҳолда яратилган
бўлиб, у халқимиз иродаси, ру-
ҳияти, ижтимоий онги ва мада-
ниятини тўқис акс эттиради.

Конституция фуқароларнинг
сиёсий, иқтисодий ва ижтимоий
ҳуқуқлари билан бир қаторда
“Ҳар кимнинг илмий ва техни-
кавий ижод эркинлигини, мада-
ният ютуқларидан фойдаланиш
ҳуқуқини ҳам кафолатлайди”
(42-модда).

Шу маънода Конституциямиз Ўзбекистон халқининг муносиб равишда турмуш кечириши, ҳуқуқлари ва эркинликларини кафолатловчи, миллий қадриятларимизни тиклаш имконини берувчи, инсоннинг маънан камол топишига ҳуқуқий жиҳатдан кафолат берувчи мұхим хуж- (42-модда).

Мустақиллик бизга аждодларимизнинг табаррук қадриятлари, муқаддас маънавиятимизни қайта тиклаш имконини берди. Халқ Наврӯз, ҳайит ва бошқа шу каби эл яратган урғ-одат ва анъаналар туфайли уюшади, бирикади, халқ сифатида намоён бўлади. Буни яхши билган

кафолат берувчи муҳим ҳужжатдир:

Конституциямиз миллий истиқлол боис халқимиз қўлга киригтан эркинликлар, инсон ҳуқуқлари ва давлат мустақиллиги ғояларига садоқат, ҳозирги ва келажак авлодлар олдидаги юксак масъулият, ўзбек давлатчилигининг тарихий тажрибасига таяниш, демократия ва қонунийликни ҳурмат қилиш, халқаро ҳуқуқнинг жаҳонда эътироф этилган қонуларини тан олиш, инсонпарвар, ҳуқуқий-демократик давлат, кучли фуқаролик жамиятини барпо этиш, фуқаролар тинчлиги ва миллий ҳамжиҳатлигини таъминлаш, ҳурфикрлилик, виждон ва диний эътиқод эркинлигини кафолатлашга хизмат қиласди.

Бўлади. Буни яхши билган собиқ иттифоқ пешволари турили важлар билан иложи борича бу байрамларни халқдан бегоналаштиришга ҳаракат қилдилар. Уларнинг ўрнига халқимиз руҳига ёт урра-урралардан иборат байрамлар ўйлаб топилган эди. Миллатни ўз она тилидан, динидан жудо қилишга ҳаракат қилдилар. Шундай новуш муҳит пайдо бўлган эди, ҳатто одамлар яқинлари, отоналари, ака-укалари, биродарларининг азаларига боришдан ҳам қўрқиб қолгандилар. Агар баҳтимиз очилиб, истиқлол юз бермаганда халқ буткул ўзидан, миллий заминидан узоклашиб кетган бўлур эди.

Мустамлакачиликнинг бош сиёсати халқимизни ўз тарихидан жудо қилишга қаратилди.

га хизмат қиласы.
Унинг пайдевор асосини

**Сүнгги йилларда юртимиз тасвирий санъат ихлосманда-
ри орасида “биеннале” сўзи тез-тез қўлланиладиган бўлиб
қолди. Бунинг сабаби 2001 йилдан Тошкентда Халқаро би-
еннале (французча – ҳар икки йилда ўтказиладиган кўргаз-
ма) ўтказила бошланди.**

Хүш, хукуматимиз ва ҳомийлар күмәгидә үтказилган бу халқаро тадбир томошабинга, тасвирий санъат мухлис-тарында анын барлығы Азаттың би-

Нодир НОРМАТОВ ПОКЛАНЯЕТСЯ И РУЖЬЮ ТИМСОЛАРЫ

Тошкентда ўтган хадикаро биеннале

ман кўргазмалари турли мамлакатларнинг, турли халқ вакилларининг тасвирий воситалар орқали дунёга, борликқа, воқеа-ҳодисаларга, вақт ва мақонга, ўзгараётган инсон ҳаёти ва тафаккурига ўз муносабатларини ифода этади. Айни пайтда мана шу муносабат ҳар бир халқ, ҳар бир оқим, йўналиш вакилларининг ўз менталитетини, дунёқараши ва нуқтаи назарини белгилаб беради. Катта, олий ҳақиқатлар тимсолини яратишда худди шу усул инсониятга қўл келади, биз излаётган кўп қиррали олий ҳақиқат ижодкор шахсларнинг шу тарзда бирваничидан намоён бўлави

лашувида намоён бўлади.

Бу йилги “Замонавий санъатда New: афсона ва ҳақиқат” мавзусидаги 4-халқаро замонавий санъат биенналеси том маънода катта воқеа бўлди. “Ўзбекистон Маданияти ва санъати форуми”

й кўргазмалар зали, Тошкент фотография уйи, Халқаро маданият карасаройи, Ўзбекистон Тасвирий санъалереяси, “Ўзбекистон Маданияти санъати” галереяси, Кино музейи тарзи кўргазма майдонларини эгалди. Анжумандада жаҳоннинг 33 мамлакатдан 150 дан ортиқ ижодкор ўзлари билан иштирок этди.

лалиниши сифатида Ўзбекистон замоний санъатидаги contemporagу art оржаланишига йўл очди, мамлакатла- ва ижодкорлар орасидаги ҳам- ник ришталарини мустаҳкамлади. Алги биенналеда contemporagу art сомлар, турли муаллифлик лойиридан иборат долзарб фото ва висанъати камрови кенгайди.

Давоми Бончуми Бозор

Азиз муштарийлар!

Узок йиллик самаради ҳамкорлигимиз
давом этишини
истасангиз, обунани вактида
расмийлаштириб кўйишни унутманг!

Газетамиз изчил, мазмунли ва
қизиқарли чиқиши сиз азиз
газетхонларга ҳам боғлиқ,
Бунинг учун уни йил давомида
ўқишингиз, таклиф, фикр ва
мулоҳазаларингизни
тажририятга ёзиб
юбориштириб зарур

Обучна чека за инсталанти

Наш рұс тіліндең мәдениеттік мәндері — 222

Абдулла Қодирий номидаги Тошкент давлат маданият институтида "Мусиқий ижро-чилик масалалари" мавзусида илмий анжу-ман бўлиб ўтди. Анжуманда Ўзбекистон давлат консерваторияси ва Тошкент давлат маданият институти профессор-ўқитувчиларининг маъruzalari тингланди. Маъруза-лар мазмуни мусиқий ижрочиликнинг турли қирралари: чолғулар, ижрочилик, репертуар тарихи, ёш мутахассислар тайёрлаш ва

МАДАНИЙ ХАЁТ

улар тарбиясининг сифати каби масалаларга қаратилди. Унда тажрибали, өтук олимлар билан бир қаторда ёш изланувчилар, аспирантлар ҳам қатнашдилар. “Чолғу жамоалариға раҳбарлик” кафедраси ташаббуси билан уюштирилган мазкур анжуман бундан буён икки йилда бир марта мунтазам ўтказиладиган бўлди.

ТАСАНО, ЁШИ МСТЕВДААР

Наданият ва спорт ишлари вазирлиги 2005 — 2007
тарда халқаро ва республика танловлари ҳамда фес-
алларида юқори натижаларга эришган, санъат соҳа-
я янги ижодий услубларни намоён этган ҳамда ўзбек
аниятини дунё миқёсида тарғиб этишга хизмат қила-
н ёш ижрочиларни рағбатлантириш ва мукофотлаш-
садида “Тасанно” тадбирини ўтказишга тараддуд
лоқда.

ш ижрочиларни күллао-кувватлаш, улар ижодийи тарғиб этиш, моддий ва мънавий ёрдам бериш бирнинг асосий мақсадларидан биридир. Маданият спорт ишлари вазирлиги томонидан тузилган ишчи хи ташкилий ишларни амалга оширмокда. 10 марта Алишер Навоий номидаги давлат академик катеатрида ғолибликни қўлга киритган ёш ижрочилар-таклирлаш маросими бўлиб ўтади.

САНЪАТ

Бошланиши биринчи бетда.

Замонавий санъатнинг инновация йўналишлари билан анъанавий рангтасвир, хайкалтарошлик ва графика асарлариниң кўргазмаларда ёйна-ён турини томошибинларга алоҳидаги завъ-шавъ бағишлади. Бу асарларда хаёт ва хабл тасвирларини кўрамиз. Энг муҳими, уларда бадий вожеклик бор эди.

Тўртинчи биенналеning "Замонавий санъат"да New: ҳакикат ва афсона" деб номланishi бежиз эмас. Янги йўналишлар, яни номлар, янги музалифлик лойхалари, янги асарлар, хотиб колган тасаввулларга янгила на-зар солини асосий гоя сифатидаги олиб чиқилид. Тўртириги, иходий жаҳрёдаги асфона ва ҳакикатни кўрсатиш учун уни кенгроқ кам-раб олишига ҳаракат килинди.

Анъумманнинг хорижий таш-килотчisi Павлос Константинос Политис "Бизниснинг макса-димиз" омманинг эътиборини тортишдан, ажойиб тадбирларни кўрсатишдан-гина иборат эмас, балки иштирокилар бу ерга келиб, бирон янгилик кўриши учун замонавий санъатда "санҳа" яратишдан ҳам иборат-ди", деганида ҳақ эди.

Павлос Константинос Политис (Греция), Галина Биргер (Герма-ния), Денизхан Озев (Туркия), Шалва Хаханашвили (Франция), Хан Сен Сам (Корея Республикаси) сингари хорижий ташкилотчilar ва лохия музалифарининг жалб этилиши ўринилди.

Кўргазмада иходий изланишлар эркинлиги кўзга ташланди. Янни, рассомлар иходидаги турла йўналишлар намойиш этилди.

Марказий кўргазмалар зали экспозицияси кўчаданоқ бошланди. Дунё сарни кенг ёндашув, шахар муктихига чиқиш, кенг жа-моатчилик эътиборини тортишда ўзига хок востита.

Экспозиция ироилик рассом Дафна Ялоннинг "Хона" номли яширини оку билин очилди. У нимаси биландир. Якин Шарк архитектура шаклини эслатарди.

Рассом лойхаси инсталляция, видеоарт ва перформанс хусусиятларини камраф олган. Муаллиф оёқланг, челак билан юриб, ўз "хона"сини лой билин безаб чи-ки. Кечки пайтлари бу хона турла ранглардаги мушаклар билан жилоланди. Рассом бу асарида

она заминнинг инсон билан ўзаро алоқасини шу тарзда талқин этди. Бу хусусда у: "Инсоният бу оку маконга кираётги, чукурдан тупроқ олиб, ёрнинг тубини "очади". Ерни хис килиш, у билан яшаш, иходи килиш зарур. Шундагина бу хом табии маъна ўзини кўрсатади, маконни ўзгартиради, уни безайди. Ерни планета ва ашё сифатида севинг", дейди.

Экология, инсон ва табиатнинг ўзаро алоқаси муаммоси латиш рассоми Илона Саунсинг асарида ҳам кўрниди. Рассом ўз асарини кираверишдаги майсаорда бунёд этиди. Унинг композицияси маълум мусиқа жарангни остида ариқни ўрмалаб тушаётган рангбаранг чувчалнгарни эслатувчи симуляклардан иборат. Япон рассоми Хиронори Мураининг "Токио роқси" асаридаги шарқ кишисининг борлиқка нуткан назари акс этирилган, яни инсон

лан кишини ҳаяжонга солади. Уни томоша килаётган киши учта-ётгандин булади. Бу кабл парво-зири. "Тошкент биенналеасидаги ўзийиҳам билимни билан иштирок эттаёт-

инсон ҳаётининг улкан, муқаддас ҳазинаси бўлган хотиранинг чексиз имкониятлари ҳам айни ҳақиқатлари катор рассомлар иходидаги муштарак холда эканлигини кўрамиз.

Рассомларнинг дунёни, вожеклини кўра билиш усуллари турли бўлганинг холда, улар иходидаги шартни равишда иккига бўлиш мумкин.

Бир гурх рассомлар — покизаланган ёхуд покизаланаётган вужуд ва руҳининг тимсолларини яратган бўлсалар, иккинчи гурх иходи эса иллатларни фош этишига қаралтигини кўрамиз. Бу гурхлар ва беғубор тимсоллар турли дунёнашга эга бўлган томошибинг турлина таъсири кўрсатади.

Биз покизаланаётган вужуд ва руҳ ҳақида гапидик. Рассом ўз қалбидаги ёрни ва магни хотираларни, ноҳуш, безовта ўйла-рини, серзави ва жи-ловисиз тўйларини, кўрнишида иходига кўйирлар экан, албатта, вуҳудидаги ёнгиллик се-зади, руҳи тиникла-шиб, покизаланаётганини хис қиласи (иҳодигини бўндай буок тухфаси барча санъат иходкорларiga хосиди).

Хўш, покизаланаётган бундай вужуд ва қалбини иходидаги мавзуларни ҳанана, деган савол ту-ғилди. Ҳалкаро анъуман кўргазмаларини кўздан кечирганимда, бир-бирини тўйдирувчи, инкор этиувчи, дилни тинчларни тўйдирувчи, газабга тўйдирувчи, нафратга солувчи мавзу-лар хилма-хиллиги куз олдимда намоён бўлди.

Кизиги шундаки, бу ерда хат-токи, турли мамлакатларнинг давлат бўларкорларни ҳам улкан ранго-ранг яхши рангтасвир полотноси-ни эслатади.

Шубҳасиз, бу кўргазмаларда қалони жунбушига келтирган бальзи рассомларни номма-ном кельтириш зарур: Лики Шоотингнинг автотретлари (Голландия), Ан Жае Чанг рангтасвирлари (Корея), Иин Хунзин асарлари (Хитой), Давид Моретонинг видеодистилляцияларига бўларсварлари билан томошибини ҳаяжонга солди.

Биенналеа видеодистилляция

ПОКЛАНАЁТГАН РУХ ТИМСОЛЛАРИ

танаси шаклидаги туманли тутун (астрал сингари) узулксиз равишда борлиқ билан узвий алоқада бўйлди туради. Рассом хавонинг кучга айланишини шу тарзда таасусорт колдиди.

Гёте институтининг ўзбекистондаги ваколатхонаси тақдим этган "Германия видеодистилляция" лойхаси ва немис рассомларни Хиронори Мураинга Гран-при мукофотини топширилди.

Ўзбек рассоми Файзулла Ах-мадиевнинг "Нон билан субҳат"

асари фалсафий ва композицион

гўзалиги, ўзига хослиги билан

томошибини ҳаяжонга солди.

Биенналеа видеодистилляция

иходи ўрин берилди. Кино музейда

немис иходкорларини асарларни

бўйлди. Кино музейда

иходкорларни асарларни

бўйлди. Кино музейда

Пастактом махалласида истиқомат килувчи товуклар қизил соқол бабақ хўрзининг номусони ахлоқи тўғрисида шикоят хати ёзб, Даканбойга топширишган эди, орадан иккни кун ўтиб иш кўпчиллик олдиди ошкора кўриб чиқладиган бўлди. Даканбой бўйини чўзиб у ёқ-бу ёқса маъноли қараб кўйди-да, аста гап бошлиди:

— Хўрзали, хабарнинг бор, устин-гиздан шикоят тушган. Унда ёзилишича, сиз махалла товукупаридан ўн бештаси билан расман хатловдан ўтгансиз. Аммо, шунга қарамай...

Хўрзали Даканбойнгиз сўзини бўлишга журтав этди:

— Кечирасиз, мухтарам Даканбойнгиз сўзини бўлишга журтав этди: — Энди ака, хўрз де-ган номимиз бор ахир. Чўкиган бўлсам, бавзиларга ўшбаш ташлаб кетганинг йўл, хурматини жойга кўйиб, қарамонимга олдим. Кўчага чиқиб кетишига йўл кўймадим.

панжалари билан бўйини бир қашлаб олиб. — Унда мана бу гапга нима дей-си? Шикоятда ёзилишича, махаллага адашиб келиб қолган бир бечора жўжани “чўкиб” кўйган эмишсиз?..

— Энди ака, хўрз де-ган номимиз бор ахир. Чўкиган бўлсам, бавзиларга ўшбаш ташлаб кетганинг йўл, хурматини жойга кўйиб, қарамонимга олдим. Кўчага чиқиб кетишига йўл кўймадим.

бўйнингизни чўзаётганимисиз, ўша то-монга қараф кичкартганимисиз. Бу нима ахлоқисиз?

— Энди ака, Хўрз бўлганингдан кейин кичкириб турасан-да. Товукларни биласиз, бир-кини кун кичириксасон, хар хил бўлмагур мишишларни топишади. Кейин, хориждан келган товуклар билан танишсан, бўнинг ни- маси ёмон! Улар билан якяндан танишиб, биргаликда донлашсан, кўноқда бирга мизги-сан, бир-бираимизга кўнгил кўйсан қандок яхши. Уларга безъитбор булслак, хафа бўлишилари мумкин...

Шу ерга келгандага мажлисишни бўшкариб бораётган Даканбойнинг кўзлари равшан тортиб кетди:

— Ўртоқлар, — деди у йи-ғингларларга қараф, — шикоятни жиддий кўриб чиқишимиз керакка ўҳшайди. Хозирча бирор бир қарорга келмай турамиз. Марҳамат килиб, хамма кўнокларига қайтсон. Бирор гап бўлса, ўзимиз хабар килимиз. Хўмни?..

Даканбой шундай деба Хўрзобини зотдор товугини сотиб олиб, ҳовлисига кўйиб юборган экан, сиз бир хафтадан бери катадаги товукупларга карамай, кўшни ховли томонга қараб

Мана, катагимда гулдай яшаб юрибди.

— Хўб, сиз айтганингизга бўла кол-син, аммо мана бу ишингизни мутлақа оқлаб.

— Кайси ишими экан, — хайрон бўллиб сўради Хўрзоб.

— Бодомхон ая бозордан японлар-нинг зотдор товугини сотиб олиб, ҳовлисига кўйиб юборган экан, сиз бир хафтадан бери катадаги товукупларга

корону бўлиб келди.

— Даканбой ўзига кўнглини деба тушмасин, деб хузурингизга канот кочиб келдим”, деб ўз ёши килган эди. Кўнглим бўша-шиб кетди. Бор гап шу.

— Тушунарли, — деди Даканбой обёк

— Бир чивин кўшга кўшилган хўкизингин шохигига кўниб, кун бўйи юрди. Кечкурун хўхис оғилхонага қайтгач, ўзга чи-винар ундан сўрашид:

— Каёкларда юрибсан?

— Чивин тақаббурланаб:

— Кун бўйи сомон йигиштиридим, ўлгудек чарчадим, — деди.

Буни якин жойда кузатиб турган сичонк бурнага гўшт хиди урилган, шошуб ўт-ўланилар орасидан келди ва ўзиндан кичикроқ гўшт буллагини олиб, ортига қарамай қочди.

Буни сезид қолган бўри бутун ўрмонни бошига кўтарди:

— Кароқчини тутинглар, хароб бўлдим. Молимин ўйлашди.

Булип сувсиликдан саҳрого айланган жойлар устидан сизуб ўтида-да, денгизга бориб шаррос кўйди. Сўнг ўзининг маддигидан ўша атрофадага тоқка мактана бўлашиди. Шунда тог:

— Эх, булут, булут! Денгизда сенсиз ҳам сув кўп. Сен ҳув авани куриб ўтган саҳрого ёғсан, яхши бўларди. Одамларни очилицан кўткарар эдинг. Сенинг хозирги маддигингдан бирор фойда йўк, — деб булутни уялтириди.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабодо бойроқ бир иши вафот килса, мархумни кабристонга олиб боргунча, тобут ортидан йигичиларни кўйлаб бораф эдилар.

Бир куни эътибири кишилардан бири бандалини бажо келтирибди. Йигичилар марҳумнинг умри киска эканлигини ахтиб, нола килар эдилар. Бу оҳ-воҳларни тинглаб турган бир нотаниши киши йигичиларга карата:

— Эй, сиз ҳасрат эгалари! Овозин-гизни пасастиринг. Мен шундай бир дуони биламанки, агар ўша дуони сараси, мархум хозир тирилиб кетади, — деди.

Йигичилар йигидан тўхтаб, ҳалиги одаминг оёғига кўйилиб:

— О, беназар одам, бизга муруваттав. эт. Сен мархумни тирилтириб. Аммо у бирини кундан сўнг, кайта жон таслим этишин. Агар шундай бўлса, бизни яна ёлла чакиришиди, бир минимал бўлиб коламиз. Чунки мархумнинг хаётлик чоғида ундан бир мири ҳам ололмаган-миз, — дейишиди.

Арслон ва тулки

Тулки

Кадим замонда Мисрда шундай бир одат бор эди. Мабод